

SVETAC TJEDNA

Blaženi Ivan Merz (1896.-1928.)

Blaženi Ivan Merz rodio se u Banjoj Luci, 16. XII. 1896. godine. Odgajan je u liberalnoj sredini. Gimnaziju s maturom završava 1914. godine u Banjoj Luci. Po želji roditelja kroz tri mjeseca pohada Vojnu akademiju, a potom počinje studij u Beču. Prvi svjetski rat prekida mu studij. Mobiliziran je i poslan na bojište. Proživljava sve patnje rata na fronti u Italiji od 1916. do 1918. U susretu s trpljenjem doživljava potpuno obraćenje Bogu. Nakon rata, 1919., nastavlja studij književnosti u Beču i potom studira u Parizu na Sorboni i Katoličkom institutu od 1920. do 1922., gdje već provodi svetački život. Iz Pariza piše majci: »Katolička vjera je moje životno zvanje«. Po završetku studija dolazi u Zagreb 1922. i postaje profesor francuskoga jezika i književnosti na Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji. Doktorirao je 1923. na Zagrebačkom sveučilištu disertacijom pisanom na francuskom jeziku o utjecaju liturgije na francuske pisce. Razmišljanjem, studijem, a osobito u krvi i plamenu rata, dolazi do spoznaje o istinitosti kršćanske vjere. Potpuno se dariva Kristu načinivši kao laik zavjet vječne čistoće. Sve svoje slobodno vrijeme posvećuje odgoju hrvatske mladeži u katoličkoj organizaciji "Hrvatski Orlovski Savez" kojoj je dao geslo "Žrtva – Euharistija -Apostolat". Kao katolički intelektualac riječju i perom oduševljava mlade i odrasle za Krista i Crkvu. Jedan je od prvaka liturgijskoga pokreta i zauzeto promiče liturgijsku obnovu u Hrvatskoj. Sustavno uvodi u Crkvu u Hrvata Katoličku Akciju Pape Pija XI. Glavna njegova karakteristika kao katoličkog intelektualca jest ljubav i odanost prema Crkvi i Kristovu namjesniku Papi, što je nastojao usaditi kod svih s kojima se susretao. Živi svetačkim životom prožetim štovanjem Euharistije. Premda mlad i kao laik smatran je "stupom Crkve" u Hrvatskoj. Svojim apostolskim radom i svojom opsežnom spisateljskom djelatnošću u katoličkom tisku ostavio je dragocjenu duhovnu baštinu koja je postala izvor nadahnuća budućim naraštajima. Namjeravao je osnovati svjetovni institut, tj. zajednicu laika koji bi radili za Krista i Crkvu. Nakon njegove smrti ovu je zamisao po njegovu nadahnuću djelomično ostvarila Marica Stanković, osnovavši žensku Zajednicu Suradnica Krista Kralja, kao prvi laički institut Bogu posvećenih osoba u Hrvatskoj. Bio je čovjek žive vjere, iskrene molitve, samoodricanja, dnevne Pričesti, adoracije, predanog trpljenja, široke naobrazbe, bliz ljudima i svakom je čovjeku iskazivao kršćansku ljubav. Na samrti je prikazao Bogu svoj život kao žrtvu za hrvatsku mladež. Umro je u Zagrebu, 10. svibnja 1928. u 32. godini, na glasu svetosti. Njegov svetački primjer i žrtva života donijeli su obilne plodove, jer su mnogi mladi nastavili ostvarivati njegovu duhovnu baštinu kako to svjedoči i natpis s vijenca koji su mu mladi postavili na grob: »HVALA TI, ORLE KRISTOV, ŠTO SI NAM POKAZAO PUT K SUNCU«. Grob mu se nalazi u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu, kamo je posljednjih šest godina života svakodnevno dolazio na sv. Misu i sv. Pričest. Brojne milosti i uslišanja dogodile su se po njegovu zagovoru. Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je blaženim u Banjoj Luci 22. lipnja 2003., i postavio ga je, posebice mladima i vjernicima laicima za uzor kršćanskog života. Na beatifikaciji bl. Ivana Merza Sveti Otac Ivan Pavao II. rekao je i ove riječi: »Njega vam dajem kao svjedoka Kristova i zaštitnika, ali istodobno i suputnika na putu u vašoj povijesti... On će od danas biti uzor mladeži, primjer vjernicima svjetovnjacima... Ime Ivana Merza za čitav jedan naraštaj mladih katolika značilo je program života i djelovanja. Ono to mora biti i danas!«

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE
PRESVETOGA SRCA ISUSOVA**

**TREĆA VAZMENA NEDJELJA -
04.05.2014. - GODINA I., BR. 32**

“Prepoznaše ga u lomljenju kruha.”

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Onog istog dana - prvog u tjednu - dvojica Isusovih učenika putovala u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdesetak stadija. Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pode s njima. Ali prepoznati ga - bijaše uskraćeno njihovim očima. On ih upita: »Što to putem pretresate među sobom?« Oni se snuždeni zaustave te mu jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori: »Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?« A on će: »Što to?« Odgovore mu: »Pa ono s Isusom Nazarećaninom, koji bijaše prorok - silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom: kako su ga glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo. A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dodoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ. Odoše nato i neki naši na grob i nadoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe.« A on će im: »O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?« Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu. Uto se približiše selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. No oni navaljivahu: »Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!« I unide da ostane s njima. Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugome: »Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?« U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nadoše okupljenu jedanaesticu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: »Doista uskrсну Gospodin i ukaza se Šimunu!« Nato oni pripovjedaše ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha.

Riječ Gospodnja Lk 24, 13-35

Misli za današnje evanđelje

Bog i razočaranoga može očarati

Kako plaćate: gotovinom, bankovnom karticom ili na koji drugi način? To ćemo pitanje nerijetko čuti na blagajni kad trebamo platiti neki račun. Još doskora najpoželjniji način plaćanja bio je, ako smo mogli ponuditi, u devizama. To je u vremenu velike inflacije značilo sigurnost, vrijedan novac, na kojemu se s vremenom može samo dobiti. A čime smo mi ljudi plaćeni, čime otkupljeni? Na to nam pitanje odgovara apostol Petar u današnjem odlomku poslanice: "Niste otkupljeni ... srebrom ili zlatom, nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina i bez mane" (1Pt 1, 18-19). Skupa je to i preskupa, predragocjena otkupnina! Zato nas apostol potiče da naš kršćanski život bude dostojan takve i tolike otkupnine. Eto koliko nas je Isus volio, kad je pristao takvu žrtvu podnijeti! Ne budimo nezahvalni, jer bismo time obesjecili i njegovu ljubav i njegovu žrtvu. Zato se sada najprije odrecimo zla i grijeha, koji su Boga toliko stajali, zbog kojih je Isus toliko trpio, i zamolimo da nas zahvati ta Isusova ljubav, da bismo ponovno bili posve Božji.

1. Bog me neizmjerljivo voli i ljubi, jesam li toga svjestan? Koliko u drugom vidim Boga, ili samo njegove mane, nedostatke i pogreške. Uspijevam li najprije upirati prstom u sebe a ne u drugoga?

2. Uspjeh zajednice ovisi samo o jednoj stvari, tko je na prvom mjestu, Isus, ili moja sebičnost i sebeljublje, koju vješto skrivam....

Misne nakane kroz tjedan

05.05. Ponedjeljak – Hilarije, Andeo, Maksim

07:30 = Marijana, Herbert i Quido Delmestri

06.05. Utorak - Irenej Srijemski

19:00 = Nada Cindrić; Marija i Marko Lipovac; Petar Mihalić; na čast Presv. Srcu Isusovu za ozdravljenje; Stjepan i Zlatko Novosel; Anto i Stela Lipovac;

19:30 = kardinalova Kateheza u pastoralnom centru

07.05. Srijeda – Dujam, Duje

07:30 = Branko Samardžija

19:00 = susret prvopričesnika u župnoj crkvi

08.05. Četvrtak – Arsen, Amat, Ida

07:30 = Petar, Ana, Jagica, Franjo, Mato, Slavica i obitelj Paulić

19:00 = susret prvopričesnika u župnoj crkvi

09.05. Petak – Izaija, Dionizije

19:00 = susret prvopričesnika u župnoj crkvi

19:00 = Mara i Šime Mikić; Marija i Ivan Goršić; Andrija Krivdić i Draga Tuškan; Štefica Maček; za nerođene; Marija, Ivan i ob. Bartolec

10.05. Subota - Bl. Ivan Merz

07:30 = Marija, Matija i Ivan Lovrić

09:00 = ispovijed prvopričesnika

11:00 = krštenje Iva Đurović

18:00 = vjenčanje Celinščak-Domitrović

11.05. Nedjelja – Četvrta Vazmena

09:00 = Miroslav, Milan i Katica Ornik i Tomo Frketić

11:00 = župna sveta misa - slavlje Prve pričesti

18:00 = ob. Perković

- 11. svibnja je hodočašće MLADIH U ZAGREBAČKU KATEDRALU, idemo organiziranim prijevozom. Prijaviti se možete đakonu Josipu ili animatorici Anamariji Vukošić.
- Vjeronauk za sedme i druge razrede je po ustaljenom rasporedu
- Svibanjska pobožnost prije sv. mise

ŽITO LJUBAVI

Dva su brata zajedno radila na zemlji. Jedan je bio oženjen i imao veliku obitelj, drugi je bio samac. Braća su dijelila troškove i dobitak.

Nekoga dana je brat samac pomislio: »Nije pravedno da sve pa i dobitak dobivamo popola. Ja sam sam i trebam manje.« Zato je svaku noć natovarao vreću žita na leđa i odnio ga iz svoje kuće kroz dvorište do bratove žitnice.

Istodobno je oženjeni brat razmišljao: »Nije pravedno da dijelimo troškove i dobitak na pola. Ja sam oženjen i za mene se brine moja žena, a u starosti će se za nas brinuti naša djeca. Brat nema nikoga tko bi se u budućnosti za njega brinuo.« Zato je odlučio svaku noć natovariti vreću žita na leđa i odnijeti je u bratovu žitnicu.

Dugo godina braća nisu mogla razumijeti zašto im se količina žita u žitnici nikada nije smanjivala. Jedne su se noći sreli na dvorištu i tada su otkrili zašto im se nije smanjila zaliha žita. Svaki je odložio svoju vreću i zagrlili su se sretni zbog međusobne nesebične i darežljive ljubavi.